

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Ministeren

Dato
23. november 2020

J nr. 2020 - 3959

Klima-, Energi- og Forsyningsudvalget har i brev af 13. november 2020 stillet mig følgende spørgsmål 26 til L 67, som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra udvalget.

Spørgsmål 26

Ministeren bedes kommentere det materiale, som udvalget har modtaget i forbindelse med foretræde den 12. november 2020 fra Wind Denmark, Brintbranchen og Dansk Fjernvarme, jf. L 67 - bilag 3 og 4.

Svar

Materialet fra Wind Denmark, Brintbranchen og Dansk Fjernvarme vedrører tarifystemet, herunder hvorvidt tariffene er omkostningsægte, samt cost-benefit-analysen, som skal udarbejdes på baggrund af lovforslaget. Endelig spørges der ind til reglerne for tredjepartsadgang og mulighederne for at etablere direkte linjer.

I forhold til *tarifsystemet* har jeg i mine svar til KEF L 67 spm. 1, 5 og 6 redegjort for tarifsystemet, dets opbygning og hvordan tarifmodellerne godkendes. Det fremgår, at tarifmodellerne fastsættes af branchen på baggrund af overordnede principper vedr. bl.a., objektivitet, omkostningsægthed og ikke-diskrimination. Det følger af EU-retten, at fastlæggelsen af den konkrete tarifmodel ikke er et politisk spørgsmål, men alene et anliggende mellem det uafhængige Forsyningstilsyn og branche.

Omkostningsægthed er et lovkrav ifm. fastlæggelse af tarifmodellen, som derfor vurderes af Forsyningstilsynet, når branchen anmelder en tarifmetode, *jf. ovenfor*. Jeg har fuld tillid til, at den tarifmodel, som netvirksomhederne og Energinet har udarbejdet, og som Forsyningstilsynet har taget til efterretning, er omkostningsægte.

Jeg vil imidlertid henlede opmærksomheden på den *cost-benefit-analyse*, der henvises til i lovforslaget. Resultaterne fra denne analyse kan bidrage til at klarlægge, om der er behov for at supplere de gældende kriterier i lovgivningen for fastsættelse af tarifmodellerne, *jf. ovenfor*, med andre kriterier. Analysen vil overordnet kunne påpege i hvilke situationer distribuerede energiresourcer, private eller kommercielle, kan bibringe fordele til elnettet. Den efterfølgende konkrete vurdering af, om der er fordele eller omkostninger ved distribuerede energiresourcer, herunder hvordan de kan afspejles i tarifmetoden, vil være op til den enkelte netvirksomhed. Analysen vil blive udarbejdet af Energistyrelsen. Alle interesserede parter vil have mulighed for at komme med input og synspunkter.

**Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet**

Holmens Kanal 20
1060 København K

T: +45 3392 2800
E: kefm@kefm.dk

www.kefm.dk

Side 1/2

I forhold til *trejupartsadgang* og mulighederne for at etablere *direkte linjer* har jeg i mit svar til KEF L 67 spm. 4 redegjort for de eksisterende regler. Det fremgår således af lov om elforsyning, at netvirksomhederne skal give enhver adgang til nettet mod betaling. Endvidere fremgår det som en opgave for netvirksomheder, at de skal stille fornøden transportkapacitet til rådighed og give adgang til transport af elektricitet i nettet. I forhold til direkte linjer giver lovgivningen mulighed for at etablere direkte linjer, men en tilladelse hertil forudsætter bl.a., at den lokale netvirksomhed har givet afslag på adgang til det kollektive elnet. Krydssubsidiering af den form, som der henvises til i materialet, er ikke mulig med den gældende regulering.

Der henvises i materialet til formuleringen vedr. "deres område". Formuleringen findes i elmarkedsdirektivets artikel 7 og er rettet mod medlemsstaternes område – der er altså ikke tale om egenproducenternes områder. Direktivet indeholder i den forstand ikke en nærmere beskrivelse af, hvad der forstås som forbrugssted. Der gives i direktivet imidlertid eksplicit adgang til, at medlemsstaterne kan begrænse anvendelsen af *direkte linjer* til situationer, hvor der er givet afslag på transport i det kollektive elnet. Det svarer til den danske implementering.

Spørgsmålet om direkte linjer rækker bredere end samfundsøkonomi og vedrører også fordelingsøkonomi. Det er muligt, at direkte linjer isoleret set kan reducere netvirksomhedens udgifter til netudbygning. Det kan dog betyde et lavere forbrug via det kollektive elnet, som kan medføre stigende priser for de resterende brugere.

Såfremt der er etableret direkte linjer, fremgår det af elmarkedsdirektivet, at sådanne elforbrugere ikke må udsættes for uforholdsmæssige administrative procedurer eller omkostninger. Tilladelsen til at etablere disse linjer forudsætter dog fortsat, at der er givet afslag på transport via det kollektive elnet.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at bemærke, at den grønne omstilling ikke kun er et spørgsmål om billigst muligt – men også om, at det i den grønne omstilling sikres, at der tages hensyn til alle aktører. Samfundsøkonomi er et vigtigt element, men det er efter min mening vigtigt, at vi ikke glemmer fordelingseffekterne. Den grønne omstilling skal ikke efterlade nogen på perronen.

Jeg mener derfor, at enhver ændring af de eksisterende regler for benyttelsen af det kollektive elnet bør gennemføres på et oplyst grundlag med inddragelse af relevante hensyn, herunder samfundsøkonomi og fordelingseffekter, da det vil have betydning for indretningen af vores kollektive elnet og den grønne omstilling mange år frem i tiden. Jeg vil derfor se nærmere på spørgsmålet.

Med venlig hilsen

Dan Jørgensen